

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Нова Загора, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ ЛЮБ. ЙОРДАНОВ**

при участието на секретаря Радка Д. Чолакова
като разгледа докладваното от **ГЕОРГИ ЛЮБ. ЙОРДАНОВ**
Административно наказателно дело № 20232220200383 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл.59 и сл.от ЗАНН.

Образувано е по жалба подадена от П. Т. А. с ЕГН *****, с адрес гр.*** действащ чрез адв. М. К. от АК-Сливен против Наказателно постановление №94/17.05.2023г. на Началник сектор ПП при ОД-МВР-Сливен.

В жалбата се твърди, че на 07.07.2023г. жалбоподателят получил обжалваното НП, с което на осн. чл.264, ал.1 от ЗМВР му е била наложена глоба в размер на 500 лева, за това, че на 23.04.2023г. около 02.30ч. на път СЛВ 3038, км5 след надлежно предупреждение и отдадено устно разпореждане, изразяващо се в това да остане в личния си автомобил и да не възпрепятства полицейска проверка, същият продължава да заснема с личния си телефон и да отправя обидни думи. Заклучва личния си автомобил и заедно със съпругата си тръгват пеша към с. Крива круша, общ.Нова Загора, с което съзнателно пречи на полицейските служители да изпълняват задълженията си по служба по охрана на обществения ред и контрол на пътното движение. Случаят не е маловажен, поради което не са налице предпоставките за прилагане хипотезата на чл.28, ал.1 от ЗАНН.

Счита, че така издаденото НП е незаконосъобразно и неправилно и мотивите за това му са следните:

1. Никой от полицаите дори не му е искал документ за самоличност, а камо ли да му е отправял някакви предупреждения и разпореждания. Не да коментира начина на спирането на автомобила, който управлявал съпругата му, тъй като самите те едва не предизвикали ПТП, което довело до нервна криза съпругата му. Помислили, че ги отвлечат. Ако са искали някакви документи и разговаряли с някой то е със съпругата му, която дала единствено свидетелството за регистрация през едва отворения прозорец и им продиктувала личните си данни. Отишли да техния автомобил и стояли в него 30-40 минути без да кажат нещо. Казали, че чакат разпореждане. Жалбоподателят заедно със съпругата си оставили автомобила и тръгнали към с. Крива круша, като преди това никой от полицаите, след като

взел свидетелството за регистрация не им бил отправял предупреждения, а камо ли някакво разпореждане. Какво общо има снимането с личният му телефон, а че съм обиждал някой това е лъжа. Как съм заключил автомобила, като ключовете бяха в съпругата ми, която го управляваше. Единственото което искали било при задържането им да има полицаи от РУ Нова Загора. Описаните нарушения обхващали състава на другото нарушение и кое от двете не бил изпълнил предупреждение или разпореждане, като по този начин се създава неяснота какво бил извършил или какво не бил извършил. Отправено полицейско разпореждане изразяващо се да остане в автомобила, макар и никой да не е говорил с жалбоподателя и по какъв начин противозаконно бил пречил на полицейските органи да изпълнят задълженията си. Като на него никога не му е извършвана проверка, дори не му бил искан документ за самоличност или някой от полицаите да е разговарял с него.

Предвид на гореизложеното жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да се отмени изцяло обжалваното НП, като неправилно и незаконосъобразно.

АНО-Началник СПП при ОД МВР Сливен, чрез ст.юрк.Д.К. представя писмено становище с вх.№5358/02.11.2023г., с което заявява, че счита жалбата за неоснователна и я оспорва. Представя копия на материалите от дисциплинарна проверка, които моли да се приемат като доказателства по делото.

В проведеното открито съдебно заседание на 06.12.2023г. се явяват единствено жалбоподателя и адв.К.. Последният заяви, че поддържа жалбата, че не било ясно предупреждение или разпореждане не бил изпълнил жалбоподателя, което създавало неяснота. Отделно от това твърди, че жалбоподателят не бил извършил такива действия, тъй като никой от полицаите не бил разговарял с него. Моли за разноси.

От събраните по делото доказателства съдът установи следното:

Срещу жалбоподателя е бил съставен АУАН бл.№170159/23.04.2023г. от св.Д.Ж., в присъствието на негов колега-П.П. затова, че на същата дата, около 02.30 часа на път SLV-3038, км.5 след надлежно предупреждение и отдадено устно разпореждане, изразяващи се да остане до личния си автомобил, жалбоподателят продължил да заснема с мобилният си телефон и да отправя обидни думи. След това заключи личния си автомобил и заедно със съпругата си тръгнал пеша към с.крива круша, общ.Н.Загора, с което съзнателно пречил на полицейския орган да изпълни задълженията си по охрана на обществения ред и контрол на пътното движение. С това бил нарушен чл.264, ал.1 от ЗМВР, е посочено в АУАН.

По делото е постъпила докладна записка от св.Ж. до началник сектор „ПП“ ОДМВР Сливен с рег.№ Рег.№804р-2226 / 24.04.2023г.относно задържано лице за неизпълнение на полицейско разпореждане и употребата на физическа сила и помощни средства, съгласно чл.85 ал.1 от ЗМВР

В докладната е описано, че за времето от 20.00 часа на 22.04.2023 год. до 08.04.2023 год. св.Ж. бил назначен в състав н АП-613 съвместно с колегата мл.а-р П. К. П.. Записано е дословно следното:

„По график извършвахме линеен контрол на АМ-Тракия. По разпореждане на Комисар Д.К. слязохме от АМ-Тракия и работехме на територията на град Нова Загора около 01.50 мин. на 23.04.2023 год. извършвахме обход по път SLV-3038 от село Крива Круша към село Караново, като спряхме с пускането на светлинен сигнал и заставайки така,

че да не пречим на другите участници в движението пред лек автомобил Тойота Ланд Крузер с рег.номер СН1515АХ, бяхме с поставени микрофони с колегата ми, отидох до спреният автомобил и поисках нужните документи за извършване на проверката,лицето управляващо автомобила (жена) каза,че не носи СУМПС с нея и ми даде само СРМПС на автомобила ,поисках и документ за самоличност на лицето стоящо до водача който също каза,че не си носи документите. Казах на лицата да ми кажат ЕГН-тата за извършване на проверката,но те категорично отказаха, след което им разпоредих да изчакат в автомобила. Влязохме в патрулния автомобил с колегата,при проба да установиМ.А.втомобила но системите нямаха покритие(обхват), през цялото това време господина от Тойотата който по късно установихме , като П. Т. А. с ЕГН:***** и адрес гр. Нова Загора ул. Добруджанска 1. Същият снимаше с мобилният си телефон и отправяше обидни думи като:“мишки, подлезурковци,подлоги изпълнители на поръчки“ и много още от същия род. Колегата П. слезе от патрулния автомобил и най- учтиво поиска госпожата да си каже ЕГН-то, след което тя го каза и по късно установихме като:М.Д.А. с ЕГН:***** с адрес гр.*** но при повторен опит да бъде проверена, системите,мобилните телефони и връзка с ОДЧ нямаше (обхват и покритие). Поканихме госпожа А.а да бъде изпробвана с Дрегер Алкотест за наличието на алкохол,но същата категорично отказа.А.а беше във видимо нетрезво състояние. Лицата заключеха автомобила навлязоха на около 30 метра навътре в нивата и се отправеха към село Крива Круша,като с колегата им разпоредихме да останат на място и да не пречат да им бъде извършена проверката,но те категорично отказаха и не спряха, преминахме на чистотата на РУ-Нова Загора и поискахме съдействие ,колегата извъртя патрулния автомобил тръгнахме по пътя успоредно на лицата и многократно им разпореждахме да спрат за да им бъде извършена проверка.На около 100м посока село Крива Круша спряхме автомобила,разпоредихме отново на лицата да останат на място но те не спряха,отидохме с колегата до лицата вътре в нивата разпоредихме отново на г-н.А. да спре той категорично отказа и говореше по телефона,като разправяше ,че лъжливи и фалшиви полицаи са го спрели и се мъчат да го оберат и няма да им се подчини,с колегата му разпоредихме да спре отново и да си подаде ръцете отзад да му бъдат сложени белезници след което той каза,че няма да ни позволи да му бъдат сложени белезници и,че няма да ни се подчини.П. хвана г-н А., аз се помъчих да му сложа белезници,А. оказа съпротива и започна да ни блъска като през цялото това време говореше по телефона със 112 и казваше ,че го обираме и сме му откраднали 500 лв. същият легна на земята и си сложи ръцете отдолу и не ги даваше да му бъдат сложени белезници,по това време пристигнаха колегите от РУ-Нова Загора и господин А. каза,че само на тях ще даде да му сложат белезници.На основание чл.75 ал.1от ЗМВР,с цел вземане на мерки за осигуряване на личната си безопасност и безопасността на колегите и с цел недопускане да бъде оказана съпротива при задържането на лицето ,се наложи употребата на физическа сила изразяваща се в хващане на двете ръце на лицето,извиването им отзад и поставянето на помощни средства (БЕЛЕЗНИЦИ).Качихме Г-н А. с патрулния автомобил, а г-жа А.а я качиха колегите,след което откарахме лицата до РУ-Нова Загора за съставяне на необходимите документи.На Г-н А. бе съставен АУАН по ЗМВР,и заповед за задържане за срок до 24 часа. На Г-жа А.а бе съставен АУАН за отказ да бъде изпробвана за алкохол.А. бе освободен в 05.00 часа на 23.04.2023г.

Св.Ж. в разпита си потвърди,в общи линии,това което е записал и в докладната записка.

От своя страна св.М.А.. очевидец на случилото се,но и съпруга на жалбоподателя,заяви в с.з.,че пътувайки за с.Крива круша/тя управлявала автомобила/внезапно на пътя им препречил друг автомобил,с което за малко да причини ПТП.Първоначално изпаднала в шок,заради вероятността да не може да спре,или да паднат в близкото дере.Спирайки отсрещния автомобил включил сигнални лампи.Заклучили вратите на автомобила,тъй като се изплашили,заедно с жалбоподателя.Пресрещачите били полицаи и поискали документите на колата.Нейните не ги носела и и поскали данните,ЕГН за проверка,като им казали да останат в автомобила.Стояли така около 30-40 минути и решили да напуснат автомобила и да отидат някъде,където има обхват за телефон.Заклучила автомобила и тръгнали за селото,като на тези им действия полицаите не реагирали.След няколко минути намерили обхват и започнали да звънят на телефон 112,в който момент били застигнати от полицаите,с команда от последните да останат на място и те спрели.Започнали да блъскат свидетелката,а жалбоподателя повалили на

земята. Заявява, че към жалбоподателя нямало никакви разпореждания, а обратно-обиди. Жалбоподателят е снимал действията на полицаите с телефона си.

Въз основа на съставения АУАН и горесцитираната докладна записка АНО е издал обжалваното НП, с обстановка описана и в АУАН, като на основание чл. 264, ал. 1 от ЗМВР на апелатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

Видно от самото НП препис от същото е получено от жалбоподателя на 07.07.2023г., а жалбата е подадена на 10.07.2023г.

Съдът заличи като свидетел полицаия П.П., тъй като счете, че неговите показания ще бъдат подобни на дадените от колегата му Ж.. Също не прие като доказателства по делото събраните в хода на дисциплинарна вътрешноведомствена проверка материали, тъй като не са събрани по реда на НПК и не е приложен принципа на непосредствеността за някои от тях, като напр. събрани гласни доказателства. Затова Ж. и М.А.. бях разпитани лично в с.з.

От така приетото за установено съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в законовия 14-дневен срок, от получаването на преписа от обжалваното НП и от лице имащо правен интерес, тъй като срещу жалбоподателя е издадено НП.

Разгледана по същество съдът я намира за основателна.

□

Съгл. чл. 264, ал. 1 от ЗМВР гласи, че който противозаконно пречи на орган на МВР да изпълнява функциите си, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

В АУАН и НП е посочено /първо изречение/, че на посочените дата и място „лицето/жалбоподателя/ след надлежно предупреждение и отдадено устно разпореждане, изразяващи се да остане до личния си автомобил и да не възпрепятства полицейска проверка, същият продължи да заснема с мобилния си телефон и да отправя обидни думи“. Съдът не можа да установи каквато и да е връзка между разпорежданията на проверяващите и поведението на нарушителя. Той явно се е намирал до личния си автомобил, щом е снимал с телефона си и отправял обидни думи. И 2. не става ясно по какъв начин е възпрепятствал полицейската проверка. /Такова изпълнително деяние няма в ЗМВР-, възпрепятствал“. От друга страна- задължителният характер на разпорежданията на полицейския орган е уреден в чл. 64, ал. 4 от ЗМВР, който сочи, че разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение, или застрашават живота или здравето му. Ако ги приемем за такива, то тази разпоредба не е цитирана като нарушена нито в АУАН, нито в НП, затова съдът няма да обсъжда повече тази част от А и НП. Т.е. за настоящия съд е налице процесуално нарушение, поради липса на конкретика и подробно описание на действията на полицейските органи и по-важно на нарушителя.

2. Второто изречение на процесните АУАН и НП гласи: “Г-н А. заключава личния си автомобили, заедно със съпругата си тръгват пеша към с. Крива круша, общ. Н. Загора, с което съзнателно пречи на полицейските служители да изпълняват задълженията си по служба по охрана на обществения ред и контрол на пътното движение“.

Съдът приема за установено в случая, че след като жалбоподателя и съпругата му са били спрени от полицейските служители /не се обсъжда начина, по който е сторено, заради подобен случай в гр. Бургас/ са дали намиращи се в тях искани им документи и са останали в автомобила. Това е продължило няколко минути, поради невъзможността нито едните нито другите да се свържат, съответно с началниците си и тел. 112.

След като престояли така периода от време, жалбоподателя и съпругата му решили

да тръгнат за с.Крива круша,за да търсят помощ.Автомобила е заключен от съпругата,тъй като в нея са се намирали ключовете-тя е управлявала или се е самозаключил,след като са го напуснали.Но в никакъв случай не е заключен от жалбоподателя.Наивно е да се твърди,че жалбоподателя и съпругата му са имали намерение да пречат на полицейските служители,тъй като вървят пеша,а полицаите са с автомобил и лесно могат да ги настигнат във всеки един момент.Следователно намерението им не е било да пречат на проверката и то се потвърждава от факта,че са набрали тел.112 с искане за помощ,както и факта,че след като са дошли полицейски служители на РУ-Нова Загора жалбоподателят се е съгласил да му бъдат поставени белезници и да бъдат отведени заедно със съпругата му в полицейското управление.Всичко това дава основание на съда да прецени,че с поведението си жалбоподателя не е осъществил по какъвто и да е начин състава на административното нарушение.Горецитираният чл.64,ал.4 от ЗМВР изключва изпълнение на полицейски разпореждания,ако застрашават живота или здравето на някого.Настоящият съд не може да изключи по никакъв начин възможността,че жалбоподателя и особено съпругата му са се почувствали заплашени,от начина на извършването на проверката,а и заради времето и мястото- около два посред нощ в гориста местност и т.н.,затова и са предприели тези свои действия.това доказва и тяхната липса на умисъл,от което следва,че освен от обективна,така и от субективна страна не е бил осъществен състава на чл.264,ал.1 от ЗМВР.

В крайна сметка съдът намира,че съставения АУАН и издаденото въз основа на същия НП,което се обжалва, не е нищо друго, освен опит на полицейските органи да оправдаят собствените си действия, с виновно поведение от страна на жалбоподателя.

С оглед горното съдът счита,че са налице, както процесуално,така и материално основание за отмяна на обжалваното НП,като неправилно и незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото и искането на обжалващия за заплащането на направените от него разноски,следва да му се присъдят,такива в размер на 400лева,което е законовия минимум на адвокатски хонорар за този случай.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 94/17.05.2023 г. на Началник сектор „ПП“,ОД МВР Сливен, с което на П. Т. А. с ЕГН *****,с адрес гр.*** на основание чл. 264, ал. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи му е наложено административно наказание: "глоба" в размер на 500 лв., КАТО НЕПРАВИЛНО и НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА ОД МВР Сливен ДА ЗАПЛАТИ на П. Т. А. с ЕГН *****,с адрес гр.*** деловодни разноски в размер на 400/четиристотин/лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Сливен в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____